

СОЛОВ'І ПІСНІ НАМ ВІДСПІВАЛИ

В природі знову потягло весною,
Але моя весна давно минула,
Пішла, забравши радість із собою,
Життя на хмуру осінь повернула.

Ще прийде травень і бузкові види,
І чарівні концерти солов'їні,
Та слухать доведеться їх без Ліди,
Тепер вже одному – на самотині.

Чому?! Невже цього ми заслужили?
На ювілей подружній сподівались,
Але зустріти, вийшло, не судилось,
Вже солов'ї пісні нам відспівали...

В твій день букет бузковий наламаю,
Сидіти буду й думати про тебе,
Життя все наше до дрібниць згадаю,
Під той весняний солов'їний щебет.

І буду далі доживати осінь
Нечасто в радості, частіш в печалі,
Десь глухо прогрімлять весняні грози,
Лишаючи бузковий цвіт зів'ялий.

Але весни моєї відголоски

Щодня чомусь малюються в уяві,
Відлунюють минуле стоголосо
У пам'яті від старості дірявій.

Дата написання вірша: 2022-02-16